

Dr. Trdana bo predstavil radio občinstvu Rt. Rev. J. J. Oman. Dr. Trdan bo potem pozdravil naš narod. Govorila bo sta tudi gosp. Julij Slapšak in Mr. A. Grdina.

Drage ceste
Državo Ohio velja zgraditi eno miljo dobre ceste \$66,800. V državi Wisconsin pa gradijo enake ceste za \$44,000 eno miljo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"**AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER**1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 centa.**SUBSCRIPTION RATES:**U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 166, Sat., July 17, 1937

Potek delovanja C.I.O. unije

Mnogi Amerikanci se danes vprašujejo: Ali je prišel konec delovanja John L. Lewisa kot organizatorja Committee for Industrial Organization? Ali je Lewis prišel do svojega vrhunca in ne more več naprej in bo moral obrniti se nazaj? Taka in enaka vprašanja se porajajo danes ne samo pri ameriških delavcih, organiziranih in neorganiziranih, pač pa tudi zlasti pri srednjih slojih in v visokih finančnih in ekonomskih krogih.

Že je minilo 50 dni, ko je Lewis odredil štrajk jeklarskih delavcev, ki so zaposleni pri takozvanih neodvisnih jeklarskih družbah. Toda kljub silnim bojem se Lewisu in njegovim organizatorjem ni posrečilo prisiliti eno samo neodvisno družbo, da bi podpisala pogodbo s Committee for Industrial Organization. Vsi so izjavili, da raje za vedno zaprejo tovarne, kot pa da bi podpisali pogodbo s človekom, ki baje ne drži svoje obljube.

Ali je jeklarska bitka, ki se sedaj vrši v tovarnah in pred tovarnimi v državi Ohio in Pennsylvania le nekaka začetna bitka, ali pa bo kot bitka pri Waterloo za Napoleona pomenila poraz Lewisa in njegove C. I. O. organizacije? Ali se je konec zapovedništva Lewisa v resnici začel v Youngstownu, kjer so se delavci vrnili iz štrajka na delo, ne da bi kaj podpisali ali ne da bi jeklarske kompanije kaj obljubile? Ali bo odšel Lewis figurativno na otok sv. Helene kot pregnanec ali mu bo v zadnjem trenutku priskočil predsednik Roosevelt na pomoč? To je misel, ki je danes v srcih skoro slehernega Amerikanca.

C. I. O. organizacija je bila poklicana v življenje v novembru mesecu 1935. Poklicana je bila v življenje z določenim smotrom, da se organizira avtomobilske in jeklarske delavce. Dočim se C. I. O. organizaciji pri avtomobilski industriji deloma posrečilo, dasi je danes še gotovo nad 250,000 avtomobilskih delavcev brez organizacije, je pa imel Lewis pri organiziranju jeklarske industrije — smolo, dasi se pripoveduje, da je C. I. O. potrošila nič manj kot en milijon dolarjev za unionizacijo v jeklarski industriji.

Jeclarska kampanja se je začela pred enim letom. Nekaj kontraktov je CIO unija dobila v februarju mesecu. Ogromna jeclarska korporacija, United States Steel Corporation, je nepričakovano bila pripravljena podpisati pogodbo z Lewisovo unijo. Sledila je tudi Carnegie-Illinois korporacija. Danes trdi CIO unija, da ima organiziranih 250,000 delavcev v jeklarski industriji.

Ko so male jeklarske ali neodvisne korporacije slišale, da so velike kompanije podpisale, so sklenile zavzeti ravno nasprotno stališče kot jeclarski trust. Izjavile so, da ne podpisujejo nobene pogodbe s C. I. O. Neodvisne jeklarske korporacije, kot so Republic Steel Co., kateri načeljuje ošabni Tom Girdler, in Bethlehem Steel Co., ki ima v osebi Eugena Grace-ja svojega voditelja, so hotele pokazati, da se ni treba klanjati Lewisu in da ima tudi Lewis svojo Ahilejevo peto.

Temu vzporedno so naredile načrte. Ko je izredni vladni posredovalni odbor skušal posredovati na željo predsednika Roosevelta, so se neodvisne jeklarne vrgele z vso silo nad Lewisa, ga začele sramotiti in napadati. Jeclarski magnati so trobili v svet, da je Lewis neodgovoren, da prelomi vsako pogodbo. Za vzgled so navajali sledeče: Lewis je podpisal pogodbo med unijo avtomobilskih delavcev in avtomobilskimi korporacijami. Odkar je bila pogodba podpisana, pa je Lewis odredil nad 200 sedečih štrajkov v avtomobilski industriji. To se je zgodilo tako pri Chryslerju kot pri General Motors korporaciji.

Razne praske v piketnih vrstah so jeclarski magnati izkoriščali, da so javnosti kazali na "nasilje," ki ga povzroča Lewis s svojo CIO organizacijo. Nadalje so korporacije v mestih, kjer so dobile njim ustrežljivega župana, najele v svojih lastnih vrstah takozvane "vigilante," katere so oborožili in poslali proti stavarjem, rekoč, da se morajo boriti za svoj obstanek, ker nosijo vsi štrajkarji strelno orožje seboj.

(Dalje prihodnjič.)

Kaj pravite!

Amalijo Earhart, znano pilotko, ki je hotela po vsej sili in brez potrebe leteti okrog sveta, pogršajo že od 2. julija. Ameriške bojne ladje in zrakoplovi jo iščejo, kar stane strica Sama vsak dan 250,000 dolarjev. In to vse zato, ker ženska sili v nekaj, ki ni njen poklic.

Louis Adamič, ameriški pisatelj slovenskega rodu je v najnovejšem svojem delu posvetil mnogo laskavih besed nekemu Amerikancu. Jako lepo. Vendar se človeku zdi, da bi ne bilo nič napačnega, če bi naši rojaki, ki so zmorni, predstavili z lepo besedo Amerikancem tudi kakega Slovenca. Izmed 250,000 Slovencev v Zed. državah, bi se morda že našlo enega, ki bi bil vreden tako predstavitve. Sicer se je pa Mr. Jack Raper (o tem je namreč pisal Adamič) prav "toplo" zahvalil za kompliment v svoji koloni v Cleveland Pressu z njegovim običajnim izrazom: "bullsh."

BESEDA IZ NARODA**Zopet bo prijetno v fari sv. Kristine**

Euclid, O.—To pot so si vzeli nase pa možje društva Najsv. Imena, da bomo podprli malo našo blagajno, ker iz te blagajne gre direktno tudi v cerkveno. Zato bi ne bilo več kot prav, da se vsi farani našega piknika, katerega bomo imeli v nedeljo 18. julija, udeležijo. Kako bo lušno vse vsak, kdor je še kdaj obiskal naše prireditve. Nekdo bo dobil pet dolarjev v gotovini in pa eno živo stvar, katero bo lahko doma pasel, saj trava je letos dovolj visoka in sočna. Godba bo izvrstna, da ne govorim o jedah in pijači. Pa tudi tekme bomo imeli. Vse to boste pa skusili in okusili na mestu piknika, kjer bomo poskušali vse dobroto tega sveta in se veselili v prosti naravi.

O ja, pa da ne pozabim povedati prostora piknika. Prostor je prav pripraven, namreč prejšnje Spelkotove farne. V slučaju vročine je dosti hladne sence in za slučaj dežja pa dosti strehe. Tako da je res prostor pripraven. Samo malo dobre volje je treba, pa bo uspeh zagotovljen. Pozdravljeni in upam, da nas bo veliko na pikniku.

Collinwoodski drobšč**Naši obrtniki**

Jos. Gornik, krojač in pionir naše naselbine, je prodal svoje trgovsko poslopije, ki obsega dva trgovska lokala na 152. cesti blizu N. Y. C. mostu, trditi Acme Dry Cleaning Co., katere lastni je poznani čistilec oblek Frank Jurečič, ki ima sedaj svoje prostore nasproti kupljenega trgovskega lokala. Mr. Jurečič bo prostore uredil v svoje svrhe in preselil svojo obrt v novo kupljene prostore.

August Svetek, slovenski pogrebnik na 152. cesti in vogal Waterloo Rd., je renoviral svojo kapelo in v njo instaliral najmodernejšo godbo na zvočnike. Instalacija je nekaj posebnega in zanimivega, spojena z mikrofonom, ki oddaja raznozvočne glasove. Mr. August Svetek od meseca do meseca izboljšuje svoje pogrebniške prostore in to radi tega, da nudi ljudem toplopletno najboljše postrežbo.

John Skufca, poznani gostilničar na 140. cesti, sedaj useljen v svoje lastne in moderne urejene gostilniške prostore, se upravičeno ponaša, da so njegovi sedanjí prostori najlepši, kar jih lastujejo Slovenci v naselbini. Mr. Skufca priznava, da ga je vse skupaj stalo okrog \$20,000. Prostori so vsestransko za gostilno in restavracijo odgovarjajoči, čisti in bogato s pohištvo opremljeni.

John Pezdirtz, poznani organizator, priden in zmožen tajnik društva Sv. Jožefa št. 169 K. S. K. J. je kupil in se vseli v gostilniške prostore na vogalu 170. ceste in St. Clair Ave. Danes ima slovesno otvoritev v renoviranih prostorih in bo najboljši postregel v pijači kot jedachi. Mr. John Pezdirtz je fin in prijažen dečko, ki je radi zmožnosti močno priljubljen pri društvu in okolici. Radi obilnih dobrih del, ki jih je storil v blagor naroda, je vreden, da ga podpiramo.

Profesijonisti

Frank Jarem, naš mladi zdravnik za zdravljenje nog, otvori ta mesec svoj urad za ordinacije na vogalu Waterloo Rd. in 156. ceste. Gotovo bo dal svojim klijentom oziroma pacientom najboljšo postrežbo.

Albin Usay, sin Mr. in Mrs. Peter Usaya 783 E. 185. ceste je graduiral v Fenn College of Cleveland za električnega inženirja. Sedaj je upošlen v svojem poklicu v Carba, N. Y. državi. Dolgoletne šole so ga usposobile, da

je z odliko izvršil zahtevane studije. Vesela je novica, ko beležimo napredek naše mladine, ki se s pridnostjo povspe do odličnih profesionalnih mest in med tem ne pozabi, da so sinovi in hčere slovenskih staršev. Mr. in Mrs. Peter Usay vodita na 185. cesti manufakturno trgovino in strežeta našim ljudem z vso skrbnostjo in poštenostjo v cenah in blagu. Iskrene častitke staršem in mlademu inženirju na polju tehnike in razvoja električne sile.

Organizacije

Klub slovenskih groceristov in mesarjev v Collinwoodu pripravljajo za nedeljo to je 25. julija velik in vsako leto poznani piknik na Pintarjevih farmah. Njih piknik je poznan, da ga poseti od šest do osem tisoč gostov. Sedaj imajo naši trgovci v razdajanju brezplačne listke, ki odjemalca upravičijo do nagrade. Vsak odjemalec, kadar kupuje pri svojem trgovcu meso ali jestvine, naj vpraša tudi za te nagradne listke, da dobi svojo nagrado na pikniku.

Društvo Kras št. 8 SDZ. priredi v mesecu oktobru pet in dvajset letnico društvenega obitanka. Društvo po izbranem odboru pripravljajo bogat program, ki obeta biti zelo pester in zabaven. Društvo šteje v odrastlemu oddelku nekaj nad 500 članov.

Narodne ustanove

Slovenski dom na Holmes Ave. počoljno napreduje. Vse tekoče obveznosti se točno izplačujejo. Poleg vseh rednih računov se je v pol letu plačalo na obresti in davke okrog \$1400.00. Plačalo se je tudi za licence za leto 1937 okrog \$450.00. Poleg vseh teh velikih stroškov pa imamo v blagajni nekaj stotakov. Za bodočo sezono se je napravilo za društva shramba za pivo, ki se bo nastavilo v pritličju, katere bo potom zračnega pritiska po ceveh iztisnjeno v drugo nadstropje, kjer se bo pri bari točilo. S tem bo društvom veliko pomaganega, ker ne bo potrebno nositi težke sodčke v drugo nadstropje.

Izvedenci v balincanju govore, da imamo pri našem domu v mestu najboljša igrišča. Zelo verjetna je ta trditev, ker so prostori vedno zaposleni.

Glede graditve novih prostorov upamo, da bomo kmalu sporočili veselo novico kdaj se bo z delom pričelo. Gotove ovire so nas zadržale za par mesecev toda upamo, da tudi to prekoracimo in damo Slov. domu to, kar neobhodno rabi. Bomo pa malo pozneje kakor smo mislili rokave zavijali in prišli za skupno delo.

Vreme

Vročina neznosna, ublažujoče sence malo, pločniki razgreti in obilica pikajočih, dve in več nožnih komarjev. Po blagodejnemu dežju se bomo z materjo naravo ohladili.

Joško Penko, poročevalce.

Slavčkov piknik

Mladina je srečna, brežskrbno živi, ven v naravo vesela hiti.

Tako bomo peli v nedeljo 18. julija, ko bomo šli z našimi Slavčki na piknik na Slapnikove farme v Chardon, O. Kako se naši otroci vesele tega dneva, vsem ne morem popisati. Vabimo vas, da se nam pridružite, ker boste imeli gotovo najboljši užitek, ko boste slišali Slavčke peti domače pesmi. Kar jutraj pridi z nami v prosto naravo. Kdor hoče vzeti s seboj lunch, to lahko stori, toda bomo imeli tudi na pikniku vse pripravljeno zaenaj. Pa pijača bo tudi najboljša ter je gotovo ne bo zmanjkalo.

Komur se bo zdelo, da bi se rad še malo bolj potil, se bo lah-

ko zavrtel, ker naši Slavčki bodo nesli tudi godbo s seboj. In kdor ne verjame, da znajo ti naši mladi fantje res jako dobro igrati, ta naj kar pride in se bo prepričal.

Starši, ki imate avtomobile, vas prosimo, da peljete kolikor je mogoče otrok na piknik, drugi Slavčki bodo šli pa na truck, ki odpelje izpred SND na St. Clair Ave. ob desetih dopoldne. Tudi delavci in delavke gredo s tem truckom.

Tiste, ki ne veste poti na Slapnikove farme, se ravnajte sledeče. Vozite do Euclid Ave. in gori v klanec na Chardon Rd. skozi do mesta Chardon, O. To je cesta št. 85. Mesto Chardon je kakih 30 milj od Clevelanda. V Chardonu se držite na levo in se držite poti št. 85. Ko pridete izven Chardona do druge gazolin-ske postaje (Gulf Station), obrnite na levo in tretja ali četrta farma na levo je prostor piknika. Sicer bodo pa ob poti večkrat napisali "Slavčki." Pred Slapnikovo farmo bo pa večja napis: "Slapnik Farm — Slavčki."

Upam, da imajo Slavčki veliko prijateljev, ki jih bodo gotovo obiskali v nedeljo na njih prvem pikniku. V slučaju dežja pridite pa kar v spodnjo dvorano SND, kjer bomo imeli vso zabavo od desetih jutraj naprej. Pozdravljeni in na veselo svidenje!

Rose L. Erste, prersednica.

IZ PRIMORJA

—V reške zapore je bil priveden občinski računovodja Caharija, uslužben na županstvu v Ilirski Bistrici. Osumljen je baje nekih pomanjkljivosti v uradnem poslovanju. Ljudje namreč sklepajo, da je ta sum samo namišljen zato, da bi pod to pretezo lahko odslovili Slovenca. Omenjeni Caharija je namreč uslužben pri ilirsko-bistriški občini že dolga leta, morda celo od leta 1920 ali pa naslednjih dveh let. Ko je bistriška občina obsegala samo še trg Ilirsko Bistrico je bil tu uslužben kot občinski tajnik in je vodil občinske posle vestno in dosledno. Bil je priden uradnik, ki je svoje delo opravljal v zadovoljstvo vseh in vodil občinsko upravo zelo uspešno. Saj takrat ni občina zahtevala od občanov skoro nobenih davščin, a je imela veliko prihrankov, ki pa so v poznejših letih zginjili in se v zadnjih šestih letih spreminili v milijonska bremena.

—Pred leti je bila na višku fašistična propaganda, takozvana "Battaglia del grano"—žitna bitka. Po vaseh so prodajali kmetom za drag denar žitne klase in druge simbolične znake, delali povorke, slikali Mussolinija s srpom v žitnem polju ali na mlatinici. Vse to pa se je vršilo z namenom, da se predvsem dvigne proizvodnja italijanskega žitnega pridelka in da se oplemeni italijansko žito. Samo italijansko žito se sme sejati in ne drugo. Ta propaganda je tudi v naših krajih imela svoj izraz in mesto starega, dolgo preizkušenega domačega semena, so morali pričeti s sejanjem italijanskega žita, ki je nosilo ime: ali "ardito," "montana," "stropoli," "noe" in druga. Določeno so bile posebne komisije, ki so kmeti, ki je pridelal najlepši klas, nagradile z odlikovanji. Toda po kratki parletni praksi se je izkazalo to žito za slabo in pričeli so misliti na drugo. Obrniti so se morali na Jugoslavijo, odkoder so dobili novo beltsinsko žito, ki je zlasti bolj primerno za naša tla, kot pa so italijanska žita.

—V Španiji je padel na strani Francovih čet kot pilot neki Guido Presel (gotovo slovenskega porekla Prezelj), ki je bil rojen v Trstu, a je zadnje čase stanoval v Bocnu. Italijanski listi se hvalijo, da je zbil 23 rdečih letal.

ANTON BONAVENTURA JEGLIČ

Dne 2. julija je prenehalo biti srce velikega Slovana, dr. Anton Bonaventura Jegliča, kneza in nadškofa ljubljanskega. Rojen je bil 29. maja 1850 v Begunjah na Gorenjskem. V mašnika je bil posvečen 27. julija 1873. Nekaj časa je bil kot kaplan v ženski jetnišnici v Begunjah, zatem profesor v semenišču v Ljubljani, nakar se je podal na misijonsko delovanje v Bosno. V septembru 1882 je dobil župnijo v Sarajevu. 12. septembra 1897 je postal škof v Sarajevu in 20. maja 1898 je prišel v Ljubljano kot knez in škof ljubljanski.

Po svetovni vojni je bil imenovan kardinalom, vendar tega častnega naslova ni v svoji skromnosti nikdar rabil. Ameriški Slovenci se ga spominjajo še posebno iz leta 1926, ko se je nahajal v Zed. državah ob priliki evharističnega kongresa in je takrat obiskal skoro vse slovenske naselbine v Zed. državah.

Za pokojnim velikim Slovanom in dobrotnikom slovenskega naroda, svojim dušnim pastirjem, žaluje vsa Slovenija in vsi, ki so ga poznali po njegovih velikih delih.

Rainbow Hunting & Fishing Club

Mislim, da je še vsem našim arhivih Slovenske lovske zveze fantem v spominu, ko smo se pripravljeni združili, da bomo streljali in v senci pod drevesi si dušo privezovali, kot je že naša stara navada naših lovcev. Dasi sem jim na vse mile viže prigovarjal, naj pustijo nekoliko za zaključek, pa je bilo vse moje prigovarjanje brez uspeha in ravno to je bilo usodno za nas. Ko je bil zaključek ječmenoveca, je pa prišlo tako neurje nad nas, da je bilo groza gledati ven iz avtomobilov, kako nas je voda zapirala od vseh strani. Otroci, kar jih je bilo z nami, so začeli vpiti na vse viže, da hočejo domov.

Vse pogovarjanje ni nič zaleglo in prvi se je spustil iz avta J. Fortuna, ki jo je ucvrl do J. Umeka, s katerim sta izmenjavala par pogledov, nato pa pričela v najhujšem dežju hoditi okrog z nekakšno verigo in jo primerjati zdej na eno, zdej na drugo kolo. Pa nikjer ni prišla prav. To mi je dalo misel, da bi stopili iz avtov in pomagali iz tega neprijetnega položaja. Poprijeli smo pri zadnjem koncu avtomobila. Toda bolj ko smo skušali vzdigovati, bolj je šlo v tla. Poleg tega nas je pa tako blagodejno obdeloval zadnji konec avta z blatom in brozgo.

Ko smo že izgubili vse upanje smo se zatekli k našemu Antonu Gorišku po pomoč in nasvete. On je vedno pripravljen priskočiti na pomoč svojemu bližnjemu. Pojasi nam je svoj načrt, katerega smo soglasno sprejeli. Vsi premečeni smo šli nazaj do avtomobilov, kjer se je začela ponavljati stara pesem, samo s to razliko, da je zdej naše delo nekaj zaleglo in polagoma ter z velikim trudom smo spravili vse avtomobile iz zaledja in na trda tla do Goriška, kjer smo se potem za silo ogreli in otreli vode. Seve, po stari navadi smo vzeli nekaj zdravil proti prehladu in zapeli prelepo pesem v čast in hvalo naši rešitvi iz blata brez hujših posledic.

Skoda, da nismo mogli jemati slik, ker bi gotovo delale čast v

Če verjamele al' pa ne

"Si vprašal elča za mojo roko?" vpraša Oleta svojega fanta.
"Ja, sem ga."
"Pa kaj je rekel?"
"No, dal mi je take pogoje, da jih absolutno nisem v stanu izpolniti."
"Kakšne pogoje?"
"Da naj grem in se obesim, predno mi bo dal tebe za ženo."

Zmerne cene

Naše cene so zmerne. Važno je omeniti to dejstvo, ker dober glas, ki ga imamo radi naše prvostne postrežbe bi morda kateremu utvarilo mnenje, da bi bile naše cene sorazmerno višje.

Enostavna resnica je, da je naša postrežba za vse in zato cene lahko vsak zmora.

August F. Svetek

POGREBNI ZAVOD

478 E. 152nd St.

KEnmore 2016

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namiznem izvirniku E. Maye

"Ni mogoče! Povsod smo jo iskali, pa je nismo našli. Se sedaj so vsi moji ljudje na nogah po okolici."

Nisem smel koj prasniti na dan z žalostno novico, pripraviti sem ga moral.

"Ali je bila tvoja žena bolna?"

Prestrašen je zastrmel v mene.

"Da, že dalje časa. Pa čemu vprašaš? Je—je mrtva? Vem, da ne more več dolgo živeti. Zdravnik mi je povedal, da je jetična."

"Si močen dovolj, da zveš resnico?"

Prebledel je in se obrnil v stran, ni hotel, da bi videl solze v njegovih očeh.

"Vojak sem. Govori!" je za-mrmral.

"Mrtva je."

Dečka sta glasno zajokala. Oče ni rekel nič, le glavo je naslonil na zid in prsi so se mu burno dvigale. Boril se je z jokom, le z največjo težavo se je premagoval.

Dolgo je trajalo, da se je spet obrnil k meni.

"Kje si jo našel?"

"V goščavi, deset minut od-tod."

"Bi nas peljal k njej?"

Mislil sem odgovoriti, ko je za menoj nekdo zasopel, kot bi ga kdo dušil. Obrnil sem se.

V kotu je stal krkasti vojak, sukno si je tlačil v usta, da ne bi slišali njegovega joka. Pa zaman je mašil, jok ga je pre-magal, roke so mu omahnile in zajokal je na glas, pretresljivo.

In tedaj je prevzelo tudi stot-nika, glasno je jokal in dečka z njim.

Srce se mi je krčilo, stopil sem k oknu. Pa nič nisem videl, solze so tudi meni zalile oči.

Jok je možema olajšal srce, pomirila sta se in stotnik se je opravičil:

"Ne smej se nam, tujec! Zelo sem ljubil mater svojih otrok! In tale je bil moj narednik in ko sem prišel ob milost pri padi-šahu, me ni zapustil kakor vsi drugi. In moja žena mi je bila edina tolažba v pregnanstvu. Kako bom živel brez nje—?"

Morebiti narednik ni smel zvedeti, v kakem položaju sem našel ženo. Vprašal sem ga:

"Imate nosilnico?"

"Da, effendi!"

"Pripravi jo pa poklič lju-di!"

Šel je.

Vprašal sem stotnika:

"Si musliman, kajne?"

"Da. Čemu vprašaš?"

"Ali je bila tvoja žena kri-stjanka?"

Hlastno in pozorno me je po-gledal.

"Ne. Ampak—čemu bi rad vedel?"

"Ker vendarle mislim, da je bila kristjanka."

"Bila je prijateljica neverni-kov. Ko sem prišel v te kraje, sem potreboval služkinjo. Na-šel sem postarno žensko in jo vzel v službo. Nisem vedel iz-prva, da je kristjanka, pa opa-zil sem, da zapeljuje ženo k ne-veri. Napodil sem jo. In od ti-stega časa je bila Hara vse bolj-tela, jokala je in nazadnje zbo-lela. Kašel je se je lotil in mo-či so ji ginevale. Zdravnik je rekel, da ima jetiko."

"Bil si trd do nje?"

Pomolčal je.

"Ali sem smel dovoliti, da bi se izneverila preroku?"

"Pa se je vkljub temu. In od žalosti nad tvojo strogostjo je zbolela in umrla. Zunaj v go-ščavi si je postavila oltarček, da bi skrivaj molila k vsemo-gočnemu Bogu svoje vere. Umr-la je v molitvi. Naj bo mir med vama!"

"Si morebiti tudi ti kristjan?"

"Da."

Dolgo dolgo mi je zrl v oči. Boril se je s samim seboj, na-zadnje pa mi je dal roko in po-vedal:

"Nič ne moreš za to, da si ne-verniki, in nisi kriv, da je tudi moja žena verovala v vaše na-uke. Pelji nas k njej, mene in otroke!"

"Ali ne bi rajši otroka pustil doma? Dovolj zgodaj bosta vi-dela obraz ranjke matere."

"Res je. Pojdiva sama!"

Moji tovariši so se stali pri v-hodu. Ko jih je zagledal, je dejal:

"Mislil sem, da si sam. Nisem vas videl priti. Moji gostje ste. Tamle je hlev in tamle je naša hiša! V stolpu stanujem samo jaz. Ni sicer nikogar doma, pa le pojdite v hišo in si mislite, da ste doma! Kmalu se vrnemo."

"Kje je narednik?"

"Najbrž išče ljudi, da bi pre-nesli rajnko. Vsi so šli z doma in jo iščejo. Pojdiva sama!"

Tovariši so odšli v hišo. Halef je peljal Riha za vajeti.

Mož je bil častnik, razumel se je na konje. Oči so mu ob-visele na vrancu, pozabil je za trenutek na svojo žalost.

"Tisti vranec je tvoj?"

"Da."

"Kristjan si, pa imaš takega konja? Imenitem, bogat effendi si najbrž! Oprosti, da te nisem sprejel, kakor bi se spodobilo!"

"Allah je ustvaril vse ljudi in jim zapovedal, da si morajo biti bratje. Nimam ti kaj oprostiti. Pojdiva!"

Stopila sva v hrib. Pri go-ščavi sem obstal. Oziral se je naokoli in vprašal:

"Tukaj je?"

"Da."

"V tej goščavi—? Kdo bi si mislil—? Kako pa si jo na-šel?"

"Vranec jo je našel. Obstal je pred grmovjem in nemirno prhal. Pa poglediva!"

(Dalje prihodnjic)

DNEVNE VESTI

Amerika ostane nevtralna v azijskem konfliktu

Washington, 16. julija. Vla-da Zedinjenih držav ostane po-polnoma nevtralna v japonsko-kitajskem konfliktu, dasi se je Ameriki približala Anglija in nasvetovala, da Anglija in Ze-dinjene države skupno nasto-pijo za mir. "Svarilo japonske-mu in kitajskemu poslaniku v Washingtonu naj se pobotajo, zaenkrat popolnoma zadostuje za Zedinjene države, se je izja-vil državni tajnik Hull. Državni tajnik je tudi povedal časnika-rjem, da vlada Zedinjenih držav v vsaki krizi samostojno nasto-pa, ne da bi se naslanjala na na-svete ali sodelovanje kake dru-gre države. Leta 1931, ko so Ja-ponce vdrl v Mandžurijo, je te-danji ameriški državni tajnik Simpson apeliral na Anglijo, da posreduje. Anglija je tedaj si-cer obljubila sodelovanje, toda slednje je izostalo, ker je bila Anglija najbrž zadovoljna, da Japonci ropajo kitajske pro-vince. Od tedaj je ameriška vlada sklenila, da bo v vsakem enakem slučaju popolnoma sa-mostojno nastopala.

Rusija zopet ubija

Moskva, 16. julija. Bivši princ Mdivani, eden boljše-ških voditeljev v Georgiji, ki se je pa pozneje vrnil v Trotskiju v naročje, je bil ustreljen zaeno s sedmimi svojimi tovariši, ki so bili spoznani krivim "veležda-je." Omenjenih osem vodite-ljev je bilo ubitih že 9. julija, toda je vest o njih smrti šele se-daj dospela v javnost.

Pastor aretiran, ker je ubil žensko

Paris, Mo., 15. julija. Tu je bil prijet Rev. C. Newton, star 51 let, in ki je bil baptistovski pastor v tem mestu skozi zad-njih 30 let. Obdolžen je, da je umoril splošno poznano Mrs. Dennis Kelly. Mrs. Kelly je prej spadala v pastorevo cer-kveno občino, iz katere je po-zneje izstopila, ker se ni stri-njala z njegovim vodstvom. Na-padala ga je tako silno, da je bil pastor prisiljen odstopiti pred enim letom. Njeno truplo so včeraj dobili plavati po reki Mississippi v bližini mesta Louisiana, Mo. Mrs. Kelley je pred kratkim vložila v neko banko v Parisu, Mo., \$2,000, toda kmalu potem je dvignila iz banke \$1,950. Rev. Newton je bil od državnega pravdnika obtožen umora prve vrste.

Francoski štrajkarji so razbili kavarno

Paris, 15. julija. Kakih 200 štrajkujočih kavarniških usluž-bencev je sinoči napadlo znano kavarno Cafe de la Paix. Štraj-karji so razbili mize, okna, stole in vso drugo opremo. Štrajkarji so prišli v kavarno, ko se je v njej nahajalo do 400 gostov, ve-činoma turistov iz drugih kra-jev. Nastala je bitka med štraj-karji in med uslužbenci, ki niso hoteli na štrajk. Pozneje je poli-cija ustavila boje. Dogodek se je pripetil ob praznovanju 148. obletnice, ko je padla bastila.

MALI OGLASI

Proda se

prva vknjižba (mortgage) \$1,-200 po 4% obresti na hišo za eno družino 5 sob, ki nosi renta \$25 na mesec. Pokličite MUL-berly 9736.

Soba se odda

pripravna za pečlarje, s kuhinjo ali brez. Vprašajte na 1135 Ad-dison Rd., spredaj. (167)

Opremljena soba

se da v najem enemu ali dvema fantoma. Vprašajte na 1131 E. 60th St. (167)

Naprodaj piano

Baby Grand, je veljal \$1,300, se proda za samo \$300. Fino ohranjen. Vprašajte na 1441 E. 55th St. (166)

Stanovanje

se da v najem. 5 sob, gorkota na razpolago. Vprašajte na 6400 St. Clair Ave. (166)

Trgovski lokal

se da v najem, pripraven za vsa-ko podjetje, v slovenski naselbi-ni v Collinwoodu. Pokličite po 5. uri zvečer: KEmmore 0628-M. (Jul. 16. 17.)

NAZNANILO

Cenjenemu občinstvu naznanjam, da sem se preselil iz 8002 Union Ave. na 3824 E. 93rd St., vogal Prince Ave. Se tople priporočam vsem starim in novim odjemalcem.

MARKO ZAGAR

SHOE REPAIRING
3824 E. 93d St.

WOLFF HEATING CO.

GRELNI INŽENIRJI
GORAK ZRAK, PARA, VROČA VODA, AIR CONDITIONING
Popravljalni deli za vse vrste boilerje in furnace
DO 3 LETA ZA PLAČANJE
Postavite si grelni sistem in začnite plačevati v septembru

Vprašajte za Stefan Robash, naš zastopnik
715 East 103rd Street
Vabijo se tudi naročniki izven mesta

Vprašajte pri vašem trgovcu za nagradne listke, ki vas upravičujejo do nagrad, ki bodo razdeljene na PIKNIKU Slovenskih groceri-stov in mesarjev v Collinwoodu, ki se vrši v nedeljo 25. julija na Pintarjevi farmi.

IMPORTIRANA ČELA ZA AVBE

Pravilno izdelana čela za avbe in ovijače, kot tudi krasne, ročno izde-lane rute, narejene v Ljubljani, dobite po zmerni ceni na spodaj označenem naslovu, do-kler zaloga ne poide.

ERAZEM GORSHE
1030 E. 66th Pl.

Vogal 66 in St. Clair zgoraj.

ZA DOBRO PLUMBINGO IN GRETJE POKLIČITE

A. J. Budnick & CO.

PLUMBING & HEATING
6707 St. Clair Ave.
Tel. Henderson 3259
976 E. 250th St.
Res. KEmmore 0238-M

FR. MIHČIČ CAFE

7202 ST. CLAIR AVENUE
Night Club

5% pivo, vino, zganje in dober pri-grizek. Se priporočamo za obisk.
Odprto do 2:30 zjutraj

Norwood Sweet Shoppe

Mrs. Frances Kračavlo
6261 St. Clair Ave.
(zraven Norwood gledališča)
NAJFINEJŠI CANDY, SLADOLED

Frank Klemenčič

1051 ADDISON ROAD
Barvar in dekorator
HEnderson 7757

Hiše naprodaj

Dve hiši na 62. cesti, 14 sob, dve garaži. Hiša na E. 76th St., ima 9 sob, za dve družini. Hiša na E. 77. cesti, 10 sob, za dve družini. Hiša na East Boule-vard, 6 sob, garaža.

Hiša na Muskoka Ave., 5 sob in kopališče. Trgovski prostor na Babbitt Rd. Hiša na 73. cesti, za štiri družine, hiša na E. 170. cesti, 4 sobe, cena \$2200. Nekaj malega plačate takoj. Vprašaj-te pri

J. Tisovec

1366 Marquette Rd.
blizu St. Clair in 55th
Tel. ENdicott 4936. (166)

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostnim in potrtnim srcem naznanjamo žalostno vest vsem so-rodnikom, in znancem, da nam je kruta smrt vzela našega preljub-ljenega soproga in dobrega očeta

John Rozanc

Ranjki je preminul po hudi in daljši bolezni 14. junija. Poko-pali smo ga 18. junija po cerkvenih obredih v cerkvi sv. Vida in na Calvary pokopališče. Pokojni je bil star šele 48 let, ter nas je za-pustil v najlepši dobi življenja. Bil je dober soprog in oče, in skr-ben gospodar; njegov trud nam bo ostal v trajnem spominu. Doma je bil iz Mislice fara Radik na Primorskem. V Ameriki se je naha-jal 30 let. V domovini zapušča mater staro 88 let, dve sestri, mlaj-ši brat pa mu je umrl pred 3 leti. Tukaj pa zapušča žalujočo sopro-go, hčerko in sina, brata Joe v Pennsylvaniji in sestro Marijo in 6 bratrancev in dve sestrični in veliko prijateljev.

V dolžnost si štejeemo se iskreno zahvaliti vsem, ki so darovali krasne vence in cvetlice ranjkemu v zadnji spomin, ko je ležal na mrtvaškemu odru, in sicer sledečim:

Mr. in Mrs. Joe Cergol, E. 168th St., Mr. in Mrs. Rudolph Cer-gol, Vineyard Ave., Mr. in Mrs. Joe Cergol, Rosewood Ave., Mr. in Mrs. John Cergol, Sylvia Ave., Mr. in Mrs. Anton Cergol, East 67th St., Mr. in Mrs. Frank Cergol, West 86th St., Mr. in Mrs. Ralph Rayer in Rose, in Joseph Rozanc; Mr. in Mrs. Marko Duilo, Mr. in Mrs. Lawrence Hrovatin, E. 66th St., Mr. in Mrs. John Ber-gles, Mr. in Mrs. Rudolph Rozanc, Mr. in Mrs. John Vatovec, Mrs. Theresa Frank, Mr. in Mrs. Frank Cerkvenik, Mr. in Mrs. Andrew Kapel, Fairport, Mr. in Mrs. Frank Race, st., Mr. in Mrs. Joseph Chermely, Mr. in Mrs. Lawrence Erzen, Donald Ave., Mr. in Mrs. Frank Somrak, Mr. in Mrs. Anton Kromar, Mr. in Mrs. Joseph Hrovat, Jr., Mr. in Mrs. Joseph Hrovat, st., in hčere, Mr. in Mrs. Jack Susel, Mr. in Mrs. Edward Maurer, Mr. in Mrs. John Mihelich, Mr. in Mrs. John Carlin, Mr. in Mrs. Brodic, Prijateljice od hčerke, Sosedje iz E. 74th St., Mr. in Mrs. Joseph Strum, Mr. in Mrs. Lud-wig Gustincic, Mr. in Mrs. Joseph Metelko, Mr. in Mrs. Tom Legat in Mr. in Mrs. Charles Wick, Mr. in Mrs. Joseph Petelin, Mr. in Mrs. John Klun, Bill Schmidt in Jack Wilson, Cleveland Retail Meat Dealers Association, Earl C. Gibbs, društvo Naš Dom, št. 50 SDZ.

Zahvaliti se moramo vsem, ki so darovali za maše, ki se bodo brale za pokoj duše pokojnika. Darovali so: Mr. in Mrs. Martin Frank, E. 99th St., Mr. in Mrs. Anton Čandek, Mr. in Mrs. Anton Koren, Mrs. Magdalena Pucel, Mr. in Mrs. Frank Zakrajšek, E. 74th St., Mr. in Mrs. Frank Race, st., Mr. in Mrs. Fred Race, Mr. in Mrs. Frank Race, Jr., Mrs. Anna Zelle in hčerke, E. 68th St., Mr. in Mrs. Lawrence Erzen, Donald Ave., Mr. in Mrs. Frank Pet-kovšek, Mr. in Mrs. Paul Golob, Mr. in Mrs. Frank Krnc, Mr. in Mrs. John Ladiha, Mr. John Rakar, Mr. in Mrs. John Lukač, Mr. in Mrs. Frank Glažar, Mr. Frank Bergles, Mr. in Mrs. Marty Frank, Mr. in Mrs. Joseph Chermely, Mr. in Mrs. Jack Japel, Mrs. Mary Fkol, Mr. in Mrs. Nick Brojkovich, Mr. in Mrs. Frank Hrovat, E. 74th St., Mr. in Mrs. Sila.

Zahvalo naj prejmejo tudi vsi, ki so nam dali svoje avtomobile brezplačno v poslugo pri pogrebu. Zahvaliti se moramo: Mr. Jo-seph Cergol, Mr. Ralph Rayer, Mrs. Theresa Frank, Mr. F. Race, st., Mr. Andrew Kapel, Mr. Paul Golob, Mr. Fr. Somrak, Mr. L. Gustincic, Mr. Joseph Chermely, Mr. J. C. Sturm, Mr. Anton Slos-sar, Mr. Frank Vidmar, Mr. Martin Frank, Jr.

Hvala soprogi od brata Joea, ki je prišla tako daljavo iz Mills-bore, Pa., na pogreb. Iskrena hvala pevskeemu društvu Samostojna Zarja, od katerega so prišli pevci zapet v slovo tako milo žalostin-ko, da nam je segla globoko v srce in zalila pričujoče s solzami.

Hvala društvu Naš Dom, št. 50 SDZ, za krasen venec in za spremstvo k zadnjemu počitku. Hvala tudi Rev. Jagru za cerkve-ne obrede in obisk na domu. Hvala vsem, ki so prišli ranjkega kro-pit in ga spremili k zadnjemu počitku in vsem onim, ki so čuli ob krsti ranjkega in vsem onim, ki so ga obiskali v bolezni. Posebna hvala njegovim bratrancom Cergol, ki so ga nosili in položili v hladno zemljo. Hvala vsem tistim, ki so nam bili na strani in v po-moč ob tej bridki uri žalosti. Še enkrat hvala vsem skupaj, če bi slučajno izpustili kakšno ime se enako zahvalimo vsem.

Ti, preljubljeni in nikdar pozabljeni soprog in oče, počivaj mirno v tej ameriški grudi. Pozabljen ne boš nikoli od nas. Obisko-vali bomo tvoj grob, zasadili ga bomo s krasnimi cveticami, zaliva-li jih bomo s solzami, dokler se ne snidemo s teboj, tam kjer ni muk in ne trpljenja.

Ostali žalujoči:

MARY ROZANC, soproga; MARY, hčerka; JOHN, sin; V stari domovini mati ter dve sestri. Tukaj brat in sestra ter več drugih sorodnikov.

Cleveland, Ohio, 14. julija, 1937.

Roža sveta

POVEST IZ DOBE TRETJE KRIZARSKE VOJSKE

Angleški spisal: H. R. HAGGARD

Prevel: I. M.

"So li pijani?" vpraša Wulf.

"Kakor vse kaže," odgovori Godvin.

A ti ljudje so bili bolj blazni nego pijani, kajti hodili so precej trdno, pa s široko odprtimi, sanjavimi očmi. Po vsej priliki tudi niso spali na preproh, marveč ležali tam, strmeli v nebo in mrmrali s svojimi ustnicami, na obrazu pa jim je bilo videti neko čudno, brezbožno zamaknenje. Včasih so vstali ter naredili nekaj korakov mahajoč z rokami, nato pa so sklenili roke, kakor da bi objeli nekaj nevidnega. In zopet so se vrnili nazaj na svoje preproge, kjer so umolkli.

Pod drevesi počivajočim so se približale ženske, zastrte z belimi pajčolani, ki so se plazile okoli njih in jim šepetale na ušesa in ponujale jim piti iz kozarcev, ki so jih nosile.

Nehote so se tudi bratoma približale ter jima ponujale kozarec; onadva pa sta stopala dalje, ne da bi se zmenila zanje; dekle-

Mladi zakonski par, Mr. in Mrs. Franklin D. Roosevelt Jr., ki sta se nedavno poročila. Franklin je sin predsednika Zed. držav, nevesta pa je hči munijskega magnata Du Ponta. Oče neveste je potrošil težke tisočake proti izvolitvi Roosevelta, kar pa očividno ni motilo mlado zakonca.

ta so ju nato ustavile rekoč: "Jutri se zopet vidimo," ali pa: "Kmalu bosta vesela, da bosta bila in stopila v raj."

"Stopaj hitreje, brat," reče Wulf, že pri samem pogledu na preproge se me loteva spanec in vino se tako lesketa v kupicah, kot oči žensk, ki jih nosijo."

Odšla sta dalje proti šumečemu slapu, ondi sta bila in si umila obraz in glavo.

"To je bolje nego vina," reče Wulf. "Slišiš, povej mi, kaj pomeni vse to?"

"Ali si gluhi in slepi?" odvrne Godvin. "Ali ne vidiš, da se je oni zlojeda zagledal v Rozamundo in se je namerava polastiti?"

Wulf pa se je zadril:

"Prisegam, da pošlem pri prvi priliki njegovo dušo v pekel in tudi, če bi ji najina morala družbo delati!"

"Tako je," odgovori Godvin, "videl sem, da je le malo manj kalc, da se ni kaj takega že danes zvečer zgodilo. Ali pomni, da je potem konec nas vseh. Počakajmo torej, da udarimo, kadar moramo, — da rešimo, če mogoče, Rozamundo."

"Kdo pa ve, če se še enkrat ponudi tako ugodna prilika?"

"Med nakitom, ki ga je imela Rozamunda okoli pasu, sem opazil z dragulji obdan nož," pravi Godvin. Smeva ji zaupati, da ga zna rabiti, če bo treba, potem pa sme i nama zaupati, da storiva vse, kar je v najini moči. Umrla bova vsaj, mislim, tako, da bodo to še dolgo pomnili v teh gorah."

Med tem pogovorom sta dospela do roba trate, kjer sta se ustavila in umolknila; naenkrat se je prikazala iz sence nekega cedrovega drevesa samotna ženska v beli halji.

"Pojdiva," je rekel Wulf, "tu je zopet ena s svojo proketo kupico."

Pa preden sta se obrnila, je smuknila ženska prednje in odgnila pajčolan — Masuda.

"Pojdita z menoj, brata Peter in Janez. Marsikaj vama imam povedati. Kaj! Nočeta piti? Vesta, to je najpametnejše." In razlila je kupico po tleh in pohitela pred njima dalje.

Tiho kakor duh je hitela, se prikazala zdaj na odprtih jasih, zdaj zopet izginevala v gosti temi cedrovih vej; naposled je dospela do gole, samotne skale, ki je stala skoro ob robu brezna.

Tej skali nasproti je ležala velika groblja, kakor so jih stari narodi postavljali nad trupli svojih mrtvecev. V grobljo pa so vodila debela vrata, ki so bila čudovito skrita v grmovju. Masuda je vzela izza pasa ključ, se ozrla naokrog, da se prepriča, če so sami, ter jih odprla.

"Vstopita," je rekla ter ju potisnila pred seboj naprej.

Ubogala sta jo in slišala, ko je za seboj od znotraj zaprla vrata.

"Sedaj smo nekaj časa na varnem," je rekla in vzdihnila, "ali jaz vsaj mislim, da smo. Popeljem pa vaju na kraj, kjer je bolj svetlo."

In prišla ju je za roke ter stopala dalje po zložni brežini, kjer so ugledali mesečino in pri njeni svetlobi spoznali, da so stali pri vzhodu v neko jamo, ki je bil zakrit z grmovjem. Iz brezdanjih globlin spodaj do te odprtine se je vzdigoval greben, skalnat hrbet, ki je bil strm in ozek.

"Poglejta edino pot, ki pelje iz masiafske trdnjave, če ne štejemo one čez most," je rekla Masuda.

"Kaj slaba je," reče Wulf in strmi navzdol.

"Tako je, pa vendar jo zmorejo skalovja vajeni konji. Spodaj je dno prepada in nekako miljo daleč na levi tokava, ki drži do vrha gore in svobode. Ali se je nočeta zdajle poslužiti? Ob jutranji zori sta lahko že daleč od tod."

"Kje pa ostane gospica Rozamunda?" vpraša Wulf.

"V haremu gospoda Sinana — to se pravi, prav kmalu," odgovori hladno Masuda.

"Ne reci tega!" vzklikne in jo prime za roko, Godvin pa se je naslonil s hrbtom na jamsko steno.

"Čemu bi prikrivala resnico? Ali nimata oči, da bi videla, da se je zagledal v njeno ljubkost — tako kot drugi? Poslušajta; pred nekaj časom je moj gospod Sinan slučajno izgubil svojo kraljico, — kako, nam ni treba povpraševati, govori se pa, da se je je naveličal. Z ozirom na postavbo žaluje zdaj mesc dni za njo, od polne lune do polne lune. Dan po polni luni pa, — to je, od danes tretji dan — se lahko zopet oženi in po mojih mislih bomo imeli svatbo. Dotlej pa je vajina sestra varna kakor takrat, ko je bila še doma na Angleškem preden je imel Saladin svoje sanje."

"Radi tega," je rekel Godvin, "mora v tem času ali pobegniti ali umreti."

"Še tretja pot je," odgovori Masuda in zmigne z ramami. "Ona lahko ostane in postane Sinanova žena."

Wulf sikne nekaj skozi zobe, nato pa grozeč stopi proti njej rekoč:

"Reši jo, ali —"

"Brzda se, romar Janez," reče Masuda in se nasmeje. "Ako jo rešim, kar bo težko, se ne zgodi iz bojazni pred tvojim mečem."

"Zakaj pa, Masuda," vpraša Godvin z žalostnim glasom. "Da bi tebi objubila denar, bi bilo brez zmisla."

"Veseli me, da sta mi priznala s to žalitvijo," odvrne s plamtečimi besedami. "In vendar," pristavi bolj ponižno, "bi ne bilo čudno, ko sta videla moj dom in posel in kar sem po vsej priliki," in pogledala je svoje oblačilo in prazno kupico. "Poslušajta me in ne preslišita nobene besede. V trenutku sta v milosti pri Sinanu, ki misli, da sta brata gospice Rozamunde, ne ljubimca. Ko pa izve resnico, je vajina usoda zapečatena. Kar je namreč Franku Lozolu znano, vsak čas lahko izve Al Džabal — in izve gotovo, kedar se snideta."

"Za sedaj sta prosta. Jutri torej, ko bosta jezdila na vrtu, pazita na visoko skalo, ki stoji zunaj in glejta, kako bi mogla tudi v temi do nje. Jutri, ko mesec izide, vaju popeljejo k ozkemu mostu, da vodijo vajine konje po mostu, da se ga privadita v tej svetlobi. Kadar jih spravita v

hlev, pojdita na vrtove ter pridita neopažena sem; to bosta lahko storila, ker je kraj zelo oddaljen. Straže vaju puste skozi, misleč, da želita samo piti kupico vina s kako lepo prijateljico. Stopita v to votlino, — tu imata ključ, — in dala ga je Wulfu, "pa čakajta mene, če bi me ne bilo že tam. Potem vama razodene svojo načrt, če bo že dozorel. Pozno je že — pojdita."

"In ti Masuda," reče Godvin dvomljivo, "kako pa ti pobegneš iz tega kraja?"

"Po poti, ki vidva ne vesta zanjo, kajti meni so znane vse skrivnosti tega mesta. Vsekakor

pa hvala, ker si misliš name. Pojdita, pravim, pa zaklenita vrata za seboj."

Odšla sta molče, storila sta kot jima je velela ter se vrnila čez vrtove, ki so bili zdaj precej prazni videti; prišla sta v hišo za tujce, kjer so ju straže pustile skozi.

Tisto noč sta spala brata skupaj, ker sta se bala, da ju ne bi v spanju preiskali, če bi ležala vsak posebej, ter se ne bi vzbudila. V resnici se jima je dozdevalo, da sta slišala stopinje in glasove v temi.

(Dalje prihodnjič)

St. Mary's Spectator and Commentator

Station YLS

The annual picnic of the Diocesan Sodality Union held at Fels Lake was very well attended by our girls. They have experienced such an enjoyable time that I have heard expressions of more faithful attendance to our social affairs. The program of the day was as follows:

Bus left the Terminal at 10:30... Tallies were handed out to the picnickers... Our group immediately going berserk—they must have Comics—i. e. Artist—Cookie Habjan obliged. The bus resounded with our merriment.

A baseball game commenced upon our arrival at the park... Millie Orenick (dynamite) astounded all of us. (Can she hit! Wow!)... Who said that Mary Hrastar (department clerk) couldn't pitch—over your head?... A few candid camera shots were taken—say nothing of the white shirt Molly toted around for some time.

Lunch was a comedy in itself... You should have been there to see us dive into our various boxes! You probably would think we hadn't eaten for days. "Olive Oil!" Zulich kept referring to those delicious hamburgers of that so-and-so affair. Everybody was so busy stuffing they wouldn't pose for our photographers. It was decidedly funny seeing everyone make a bee line for a certain spreading tree!

The rumbunctious feeling came upon us again, and we were quite ready for the contests prepared for us.

Molly Tercek ran off with the Auto-graph Contest prize—a beautiful Auto-graph Book.

The Gumball Game was won by St. Mary's of W. 30th St.

The Auto Relay was very hilarious and we brought home the prize—Big Box of Candy! Vic Habjan, Millie Orenick, Molly Tercek, Dolores Glowny (prexy of the Diocesan Sodality Union), Jo Zulich, Jo Tercek, Amelia Hrastar and Al Rosel participated. Molly Tercek took a spill—running in reverse—but she was "game."

Lemon Throwing Contest was ours also—Jo Zulich and Al Rosel were the winners of lovely purse pouches.

Paper bags were used in the Explosion Contest, won by the girls from Our Lady of Lourdes.

There was a feeder and an eater in the Pop Corn Feeding Contest (who said our girls can't eat?). We just missed, and the prize went to St. Mary's of W. 30th St.

Yardsticks became the centers of attraction now and our own Amelia Hrastar was in the finals—losing out by a narrow margin (Lady of Lourdes).

Our prexy crossed the ice and walked off with the Cream and Sugar Set.

(Just what she wanted!) "Boots" Kozar was in the finals, too!

Al Rosel, Vic Habjan, Jo Tercek and Gen Zulich were victorious contestants in the Apple Relay—Al pared, Vic halved, Jo cored, and did Gen eat! They each received a comb!

The Ballon Fan Race was a popper, all right—they went Bang! Bang!—but Jo Tercek walked off with the booty—a beautiful apron.

The Holy Family Sodality prexy, Dolores, walked away with the next two prizes—clothespin and shoe scramble tests.

But I ask you—did we bring home the bacon or did we? Six out of twelve!

In the interim Molly Tercek and Cookie (the two brave and sane people) went swimming. They certainly cooled off after a sweltering day!

Our groups dispersed and we flitted to our own particular haunts—Gen and Cookie and Johnnie Tercek held a rendezvous at the dance hall (free). The lake and beautiful grounds found us frequenters. We lolled away a happy afternoon. And we surely put away plenty of ice cream, water and pop! Our twins were on the go all afternoon. Some sailors!

The ride home was a repetition of the one there, but more so! With a bye-bye here and a bye-bye there, we arrived at the station all too soon, and had to part with our new acquaintances, I should really say friends! We sincerely hope to meet again!

Next week's issue will hold an account of our bike ride and skating party. Watch our sodalists go by!

Father Andel and his boys were very late arrivals, and we just had time to greet and exchange a few good words before we started on our way home. Here's to many more such happy occasions, and thanks, Dolores Glowny, Father Bork, Wilma Kanovsky, for a very entertaining program, and until we meet again!

All Around Town

THANKS!

Victor Bernot Jr., 16001 Holmes Ave., thanks all his friends for visiting him at Emergency Hospital. He is now at home and visitors are welcome.

TUXEDO RENTAL

For Weddings and other Formal Occasions

Gornik's
6217 ST. CLAIR AVE.

ST. VITUS' HOLY NAME Weekly Review

Dr. Trdan Arrives

Today the Slovenian colony of Cleveland welcomes two distinguished guests from across the seas. Dr. Francis Trdan, professor of geography and history in Ljubljana, and Mr. Julius Slapsak, director of schools of the same city, have come to America to witness and participate in the dedication ceremonies of Ivan Cankar's bust in the Yugoslav Cultural Gardens Sunday, July 25. Mr. Slapsak is the father of the Rev. Julius Slapsak, who is an assistant at St. Lawrence's Church in Newburg. With these two men arrives Mr. Joseph Grdina, well-known local Slovenian, who will act as their guide.

These two esteemed visitors will be tendered a banquet in their honor next Wednesday, July 21. It will be held in the St. Vitus' Church hall, beginning at 7 o'clock in the evening. Msgr. B. J. Ponikvar is to be the toastmaster. Prominent speakers include the St. Rev. J. J. Oman, Msgr. Vitus Hribar and the Rev. A. L. Bombach.

Dedication of the bust in the garden is scheduled for Sunday morning, July 25. Elaborate preparations are in progress now. The Holy Name Society of this parish will have complete charge of maintaining order both at the Gardens and at Puritas Springs Park, where the afternoon celebration will be held. During the proceedings a special photographer from a local motion picture concern will take official pictures. These films will be sent to Yugoslavia, where they will be displayed throughout the country.

More Contributors

The following list includes those who contributed \$5 or more toward the special fund for interest. This is an addition to the list which appeared two weeks ago in this column.

\$10.00: Justina Velič, Anton Grdina, družina Champ.

\$5.00: Frank Zobec, Joseph Modic, M. Krebel, John Hlad, Matija Flajnik, Mrs. Mary Bencin, Louis Kovacic, Mrs. Mary Sterk, Joe Stefanic, John Cimperman, John Slaper Sr., Joseph Zgonc, Rudolph Ottonic, Mr. and Mrs. Frank Gabriel, Mrs. Frances and Mary Baraga, Mrs. Mary Hrastar, Lovrenc Pirs, Anthony Luzar, Frank Debevo, Mrs. Mary Klopice, John Intihar, Joe Baznik, Anton Ljubi, Joe Smole, John F. Petric, Frank Drcar, Francis Trante, Louis Rugler, Karl Centa, Josephine Kolenc, Mr. and Mrs. M. Klemencic, Lucija Zivoder, Rudolph J. Sajovec, John and Nettie Zarnick, Antonia Zele, John Trecek, Miss Josephine Macek, Blaž Pirnat, Simon Bizjak, Mrs. Mary Ivans, Matthias J. Juratovac, A. Malensek, Mrs. Jennie Strnad, Mary Zore, James Macerol, John Hrovat, Anthony Baraga, Anton Malovic, Jean Wenzel, Mary Repar, Joseph Meglich, Joseph Markovich, John Dejak, Mrs. Caroline Modic, Rozalija Zupancic, Joseph Slogar, Mary Ivanc, Frank Pirc.

Baseball

This afternoon at 1 the Holy Namers swing into their final baseball practice at the E. 58th-St. Clair field. The team booked a game with the St. Lawrence group this coming Tuesday, July 20. Game will start promptly at 6:15 p. m. at the E. 81st St. and Union Ave. field in Newburg. Rooters are welcome to watch the game. Watch next week's paper for the results.

All players please report promptly at practice this afternoon, when our first game will be discussed and a manager chosen. Other Slovenian parishes are asked to schedule games with us.

Picnic

The annual United Lodges' picnic will be held this year on Sunday, Aug. 8, at Pitar's farm. A program of interest for everybody is being arranged. A popularity contest is also being held in conjunction with this picnic. Many gifts will be given away. Among other gifts will be a Westinghouse refrigerator, a man's suit and a radio.

Outing Tomorrow

Tomorrow is the date of the outing we have waited so long for. At 8 a. m. everybody should be ready to leave. The bus is scheduled to depart promptly at 8:30 from the new school. Those private cars are asked likewise to be there at that time. See you tomorrow for a good time.

Enters Novitiate

Lawrence Bandi, one of the organizers of our society, entered the novitiate of the Benedictine Order at Canon last Saturday. This will be a most trying year for the young man. For a year he will not be permitted to receive letters from his friends, his time will be spent in prayer and meditation.

At the ceremonies a week ago a young man received the full habit of the Benedictine Order. He is known as Brother Bonaventure in religion.

Our last general Communion was offered for the success of his novitiate. May God shower His blessings upon the youth.

Surprise Party

Last night the Young Ladies' Sodality and Holy Name Society joined to honor Father Sodja on his birthday. The girls put on a few acts in the priest's home and the group presented him with a gift. May you have many more, Father!

Orel Outing

On Aug. 15 the Orel Club will hold its second outing of this year. Reservations are now being taken. The date of the outing will be announced later.

Vacation Notes

Miss Agnes Lach postcards from Avon-on-the-Lake, saying she is having a swell time.

One of our old friends was back town for a brief visit. Father Gab of New York City arrived Friday. He is leaving for a two weeks' tour of the East with his parents, Mr. and Mrs. Frank Gabrenya, Mrs. Angela Gabrenya, Miss Alice Sbel and Miss Adeline Gabrenya. The party is leaving Cleveland Monday morning and will visit Johnstown, their former home-town, pass on to Philadelphia, Washington, D. C., New York City, and possibly Hartford, Conn. We wish them a successful trip.

On Sick List

According to reports, Rudolph Ottonic, an active worker in the United Lodges and in fraternal circles, is dangerously ill. He is not permitted to have visitors, but your prayers are earnestly solicited.

Sidelights on First Baseball Practice

Ed Zak looks like a polished infielder the way he has been handling that bat. He has an infield position cinched. Nice work, Ed!

The two Tonies, Hren and Brodnik, showed up for practice rigged out in full uniform.

The first casualty besides the usual sore arms, stiff muscles and a generous supply of sunburn was Bill Tomc, who bruised his knee and elbow when he fell in a cinder patch.

Charlie Winters is our business manager, booking the games and signing the checks for the balls qualifies him for this job.

Another Personality Sketch

Johann Jakob Dejak graced the world with his presence on May 2, 1916, which makes him a war baby. Went through the usual childhood diseases of mumps, measles, and St. Vitus' School. Attended Cathedral Latin, an alumnus of '34. Later attended John Carroll.

Athletics: Plays basketball, baseball, football, and hopscotch. Member of intramural basketball champs of Cathedral Latin '34. Enjoys recounting tales of the prowess of the 60th Doonks football team. Smokes Ripple tobacco (N. Adv.) and detests people who try to force tailor-mades on him.

Recites poetry at slightest provocation. Hobby debating all questions which are in the current news. Political theories: Egotists enjoy life to the fullest; Happiness is where you find it; Cynicism is only a pose. A very poor Lothario but nevertheless a frequent visitor to a home in Miles Heights where the only child is a maiden. Claimed to be Irish. Nickname is "Cine" to the very irritate.

Knows every dog's name in radius of half a mile of his home. Best friends among the Irish and Italians. Unable to recognize people after 7 p. m. due to poor vision. Evening pastime: walking for hours at a time. Cinema addict, also reads continually—likes string quartets, symphony orchestras and Civil War songs. Poor dancer, worse singer, but enjoys both.

"LET'S Explore Ohio"

FAMOUS OHIO HOMES

WILLIAM HOWARD TAFT

RECEIVING THE NOTIFICATION OF THE PRESIDENTIAL NOMINATION AT 316 PIKE STREET CINCINNATI

Courtesy Standard Oil Co. of Ohio.

A rare collection of watches, featuring unusual shapes and types which date from the sixteenth to the eighteenth century, is among the many worthwhile exhibits on display at the Taft Museum, 316 Pike St., Cincinnati, Ohio.

It was here that William Howard Taft, the only American to hold highest office in both executive and judicial branches of the United States government, received the notification of his presidential nomination and made his speech of acceptance. The museum was built in 1920

as a residence. Abraham Lincoln was a frequent visitor while it was owned by the great-grandfather of Nicholas Longworth, famous Speaker of the House of Representatives.

Portraits of all Presidents, from Lincoln to Hoover, are part of the collection of paintings on display at the museum. The world-renowned murals painted in 1845 by Robert Duncanson, a mulatto, are also a part of the collection. While in Cincinnati, the tourist should visit the home of Harriet Beecher Stowe in Walnut Hills, where much of the theme of Uncle

Tom's Cabin was developed.

The Ohio river has a charm all its own. A trip up or down from Cincinnati along roads that often skirt the river bank and give a view of the river boats, is a rare and worthwhile experience. Fifteen miles to the east is Pt. Pleasant, home of President Ulysses S. Grant. Seventeen miles to the west is the impressive tomb of President William Henry Harrison. The country around Hillsdale and Chillicothe to the northeast of Cincinnati is dotted with "world famous earthworks and mounds of the prehistoric Mound Builders.